

Sygn. akt III Kp 1018/11

POSTANOWIENIE

Dnia 20 lipca 2011 r.

Sąd Okręgowy we Wrocławiu III Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący: SSO Anna Orańska-Zdych

Protokolant: Adam Firuta

po rozpoznaniu zażalenia pokrzywdzonej **M. W. (1)**

na postanowienie Prokuratora Prokuratury Rejonowej dla Wrocławia – Krzyki Zachód z dnia 30 maja 2011 r. sygn. akt 2 Ds. 533/11 o odmowie wszczęcia śledztwa w sprawie o czyny z art. 258 § 1 k.k. i art. 286 § 1 k.k. i art. 231 § 1 k.k. i art. 190 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. i art. 12 k.k.

na podstawie art. 465 § 1 k.p.k. i art. 437 § 1 k.p.k.

postanowił

nie uwzględnić zażalenia pokrzywdzonej M. W. (1) i zaskarżone postanowienie utrzymać w mocy.

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 30 maja 2011 r. Prokurator odmówił wszczęcia śledztwa w sprawie działania w okresie od 2008 r. do 27 maja 2011 r. we W.w zorganizowanej grupie przestępczej funkcjonariuszy publicznych i innych osób, w tym prokuratorów i sędziów, w tym (...), mającej na celu usunięcie M. W. (1) z pracy w kontroli podatkowej w związku z wykrywaniem przez nią przestępstw podatkowych, pozbawienie jej mieszkania, legalizację procederów przestępczego uwłaszczenia mieszkań i udaremniania uwłaszczania mieszkań, zabijanie samotnych osób celem wykorzystania ich podrobionych dokumentów do wyłudzeń towarów i nielegalnego obrotu olejem opalowym, wyłudzenia podatków, kierowania gróźb karalnych wobec M. W. (1) celem powstrzymania jej przed ujawnianiem popełnionych przez nich przestępstw wyżej wymienionych, na jej szkodę, tj. o czyn z art. 258 § 1 k.k. i art. 286 § 1 k.k. i art. 231 § 1 k.k. i art. 190 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. i art. 12 k.k. - wobec braku danych dostatecznie uzasadniających podejrzenie popełnienia przestępstwa.

Powyższe postanowienie w terminie ustawowym w całości zaskarżyła M. W. (1) precyzując szereg zarzutów całkowicie odbiegających tak od względnych jak i od bezwzględnych przyczyn odwoławczych, określonych przepisami k.p.k. Powołując się na powyższe skarżąca wniosła o uchylenie zaskarżonego postanowienia i wszczęcie śledztwa.

Sąd zważył co następuje.

Zażalenie skarżącej nie jest zasadne.

Analiza zgromadzonego materiału prowadzi jednoznacznie do przyjęcia, iż brak jest przesłanek do stwierdzenia zaistnienia przestępstwa, gdyż brak jest podstaw do przyjęcia, by którakolwiek z osób wskazanych przez M. W. dopuściła się zachowania wypełniającego znamiona przestępstwa, w szczególności z art. 231 § 1 k.k., art. 258 § 1 k.k., art. 286 § 1 k.k. bądź art. 190 § 1 k.k.

Jak wynika z dokonanych ustaleń skarżąca wielokrotnie występowała na drogę postępowań przed różnego rodzaju organami, w szczególności składała liczne doniesienia o popełnieniu, jej zdaniem, przestępstw. Korzystała także z przysługujących jej środków odwoławczych. Sam zaś fakt zapadania orzeczeń lub decyzji niekorzystnych bądź nie satysfakcjonujących M. W. nie przesądza o popełnieniu przestępstw przez osoby je wydające. Orzeczenia

bowiem zapadały w granicach przewidzianych normami prawnymi, podlegały także we właściwym zakresie kontroli instancyjnej. Dla bytu natomiast przestępstwa nadużycia władzy, przewidzianego w art. 231 § 1 k.k., niezbędnym jest by nastąpiło przekroczenie uprawnień lub niedopełnienie obowiązków, wyrażające się tak w działaniu jak i zaniechaniu. Mając na uwadze treść i zakres obowiązków osób wskazanych przez skarżącą stwierdzić należy, iż brak jest uzasadnionych podstaw podejrzenia popełnienia przestępstw. Dla bytu zaś czynu, określonego w art. 258 § 1 k.k. niezbędnym jest działanie w celu popełnienia przestępstwa, czego nie sposób dopatrzeć się w przedmiotowej sprawie.

Podzielić należy stanowisko prokuratora, iż M. W. nie wskazała żadnych konkretnych okoliczności, bądź nawet zachowań sprawczych, dotyczących ewentualnego zaistnienia gróźb karalnych wobec jej osoby, co wyklucza możliwość podjęcia czynności w tym zakresie. Brak jest także jakichkolwiek przesłanek uzasadniających zaistnienie czynu, przewidzianego w art. 286 § 1 k.k.

Także w swoim zażaleniu M. W. nie zawarła zarzutów, mogących wskazywać na bezzasadność zaskarżonego postanowienia, a jedynie powieliła całkowicie gołosłowne i nie znajdujące oparcia w żadnym materiale dowodowym oskarżenia kolejnych osób, mających działać w „spisku przestępczym”, skierowanym przeciwko jej osobie.

Podzielić zatem należy stanowisko Prokuratora, zawarte w zaskarżonym postanowieniu, iż podnoszone przez pokrzywdzoną okoliczności nie zawierają podstaw uzasadniających podejrzenie popełnienia jakiegokolwiek przestępstwa. Podstawą faktyczną bowiem decyzji o wszczęciu śledztwa może być tylko taki zespół danych, które obiektywnie uprawdopodobniają fakt popełnienia przestępstwa, zaś subiektywnie wywołują wysoki stopień podejrzenia co do tego czynu. Uzasadnione natomiast podejrzenie popełnienia przestępstwa musi być oparte na racjonalnych przesłankach, nie zaś domysłach i bezzasadnych przypuszczeniach. Nadto musi się odnosić do zaistnienia czynu i do tego, czy tenże czyn wyczerpuje znamiona przestępstwa. Gdy brak jest takiego uzasadnienia, wszczęcie postępowania przygotowawczego nie jest dopuszczalne. Taka natomiast sytuacja ma miejsce gdy czynu nie popełniono albo brak jest danych dostatecznie uzasadniających podejrzenie jego popełnienia, co właśnie nastąpiło w przedmiotowej sprawie.

Z powyższych przyczyn zaskarżone postanowienie jako zasadne należy utrzymać w mocy.